

[Słowo Życia – sierpień 2023](#)[do druku \(pdf\)](#)[dzieci \(gen4\)](#)

Te i inne wersje Słów Życia (m.in. wersja MP3, PP i dla młodzi) znajdują się na stronie: slowozycia.net

Sierpień 2023 [1]

„O niewiasto wielka jest twoja wiara; niech ci się stanie, jak chcesz!” (Mt 15, 28).

Jezus udaje się w okolice Tyru i Sydonu, do obcego kraju. Wygląda na to, że wraz z apostołami szuka w końcu wytchnienia, a może także samotności, ciszy, modlitwy, odosobnienia. Nagle słyszy wołanie kobiety; nieznanej z imienia, jak wiele postaci w Ewangeliach. Jej obecność niepokoi i drażni uczniów, którzy – aby się jej pozbyć, bo „idźcie za nami, krzyczcie” – proszą Jezusa, by ją wysłuchał. Kobieta nie powstrzymuje to, że nie jest Izraelką, że jest niewiastą, ani to, że Mistrz ją ignoruje. Jest zdesperowana matka córki „dręczonej przez demona”. Nieustępliwie zbliża się do Jezusa, pragnąc spotkać się z Nim i udaje się jej upaść do nóg Mistrzowi oraz przedstawić swój problem o pomoc. Jezus kieruje do niej niesłychanie surowe słowa: „Niedobrze jest zabrać chleb dzieciom a rzucić psom”.

„O niewiasto wielka jest twoja wiara; niech ci się stanie, jak chcesz!”.

Kobieta akceptuje odmowę; rozumie, że jej świat nie jest głównym obszarem misji Jezusa, że Jego Bóg nie jest jakimś „mechanizmem” rozdzielającym askię, ale że jest ojcem wymagającym relacji w prawdzie, do której prowadzi także uznanie własnego ubóstwa. Kobieta, świadoma tego, patrzy Jezusowi w oczy, mówi: „Tak, Panie, lecz i szczeniuta jedzą z okruszyn, które spadają ze stołów ich panów”. Można by powiedzieć, że stawia Jezusa „pod ścianą”, a On wzrusza się pokorą tej, która zadowala się okruszami. Nawet jej krzyk wydaje się wyrazem wiary, bo woła „Panie, Synu Dawida!”.

„O niewiasto wielka jest twoja wiara; niech ci się stanie, jak chcesz!”

Wielka wiara kobiety wyrażona jest w Ewangeliach różnymi słowami: wychodzi, idzie do Jezusa; krzyczy; prosi; błaga o miłosierdzie; uznaje Go za Pana i pada przed Nim na twarz; zachowuje nieugiętą wytrwałość i pewno, że dla Pana niemożliwe jest coś niemożliwego; z doskonałą logiką odpowiada na surowość Jezusa. Jej mocną stroną jest macierzyńska miłość i zaufanie: „Od tej chwili jej córka była zdrowa”.

Te słowa są fotografią żywej i aktywnej wiary pewnej osoby, ale jednocześnie ukazują trud i

drogę pierwszej wspólnoty chrześcijańskiej, do której zwraca się Mateusz, otwierając się na nieżydowski świat, który poszukuje i posiada wielką wiarę.

„O niewiasto wielka jest twoja wiara; niech ci się stanie, jak chcesz!”

Tak jak wiara Syrofeniczanki, „tak i nasza wiara może zostać dotknięta kryzysem przez nagłą trudność, przez nieprzewidziane wydarzenia, które pokrzyżują nasze plany, przez powagę chorób, przez długotrwałą bardzo bolesną sytuację”^[2] i – moglibyśmy dodać – przez: brak pokoju na świecie, strukturalne niesprawiedliwości, zagrożenie planetą, konflikty rodzinne i społeczne... A jedną z naszych słabości może być brak wytrwałości i pełnego zaufania. „Bóg pozwala naszej wierze przechodzić przez trudne, a czasem absurdalne sytuacje. Chce ją oczyścić, chce zobaczyć, czy naprawdę potrafimy się Jemu powierzyć z wiarą, że Jego miłość jest o wiele większa niż nasze plany, pragnienia czy oczekiwania”^[3].

Tak stało się z Salibą. Wydawało się, że tak – on będzie zmuszony opuścić swoje miasto Homs (w Syrii) i rodziców, będących już w podeszłym wieku. Zakład jego ojca, szklarza, został zniszczony w mieście zbombardowanym podczas wojny. Podobnie jak inni młodzi ludzie, Saliba myślała, że musi zacząć od nowa gdzie indziej, ale nie poddała się. Mając 22 lata i upór kogoś, kto nie rezygnuje z niesienia pomocy poranionym ludziom, skorzystał z okazji, jak dał mu projekt RestarT^[4]. Otworzył swój minimarket, w którym jego współobywatele mogli zakupić ser, jogurt i masło ręcznie robione przez mamę, a także rośliny strączkowe, oleje, przyprawy, kawę. Gromadził rodziny na łodówkę i agregat prądowórczy. W te dni, kiedy sklep społeczny jest zamknięty, ze starym ojcem u boku, rozdziela kosze z jedzeniem wśród rodzin bez środków do życia^[5].

Victoria Gómez i zespół Słów Życia

[1] W Lizbonie od 1 do 6 sierpnia 2023 odbył się XXXVII Światowe Dni Młodzieży. Słowa z Ewangelii wybrane na to spotkanie brzmią: „Maryja wstała i poszła z pościelą” (Łk 1, 39). W swoim Orędziu skierowanym do młodzieży papież Franciszek wyjął: „Matka Pana jest wzorem młodych ludzi w ruchu, a nie nieruchomych przed lustrem, kontemplujących swój wizerunek lub «uwiązonych» w sieciach. Ona jest cała skierowana na zewnątrz”, wyrażając nadzieję, że Bóg będzie okazją do wspólnego ponownego odkrycia: „radości braterskiego uścisku między narodami i między pokoleniami, uścisku pojednania i pokoju, uścisku nowego braterstwa misyjnego”.

[2] C. Lubich, Słowo Życia, Czerwiec 1994.

[3] Tamże

[4] <https://www.amu-it.eu/progetti-int/restart-ripartire-per-restare/>

[5] <https://www.unitedworldproject.org/workshop/siria-il-minimarket-di-saliba-alzera-presto-la-serranda/>